

REVIJA V REVIJI - Festival gosti trideset avtorjev iz osmih držav

V znamenju Ketteje

V Škocjanu na Krasu in na gradu Prem pri Ilirski Bistrici poteka ta vikend 13. mednarodno srečanje založnikov in avtorjev iz srednje Evrope *Revija v reviji*. Letos se srečanja, ki je v preteklih letih večkrat obiskalo tudi Trst, udeležuje okrog trideset urednikov, pisateljev, pesnikov in drugih kulturnih ustvarjalcev iz osmih držav. Posebna značilnost letošnjega dogodka je v tem, da je program povezan s Premskimi srečanja. Po včerajšnjem odprtju v Škocjanu bo tako danes ob 14. uri na gradu Prem potekala osrednja kulturna prireditev s simpozijem ob 140. obletnici rojstva premskega rojaka in pesnika Dragotina Ketteja. Uro pred tem bodo predvajali tudi kratki film *Dragotin Kette: Pesnik ljubezni in človeške pokončnosti*, ki je nastal po scenariju prof. Silve Faturja.

Izmed pestrega nabora literarnih dogodkov ne gre prezreti predstavitve knjige *Bog pravi drugače* Vinka Ošlaka, letošnjega osrednjega slovenskega avtorja z novo knjižno izdajo, in cel niz pogovorov o literaturi in založništvu, ki bodo trajali vse do večernih ur. Še en pomemben dogodek bo zagotovo podelitev nagrad zmagovalcem letošnjega mednarodnega natečaja haiku poezije (ob 17. uri). Vse od zgodnjih popoldanski ur bo na ogled tudi knjižni in revijalni mini-sejem s posebnimi promocijskimi cenami. Na voljo bodo knjige slovenskih založb Apokalipsa, Vpogledi, Otočje O, Mentor, Idiot, Založbe Koščak, Bukla in Litera ter izbranih založb iz Poljske, Češke, Madžarske, Srbije, Romunije, Slovaške in Avstrije. Večer se bo sklenil z razglasitvijo nagrade za najboljšega založnika/založnico in urednika/urednico in pestrim glasbeno obarvanim programom, ki bo prav tako potekal v znamenju Dragotina Ketteja.

Sklepni, nedeljski, dan bo potekal v Škocjanu in bo namenjen v prvi vrsti predstavitvam novih izdaj v okviru projekta *Revija v reviji*. »V zadovoljstvo mi je, da letošnji festival sploh poteka, saj je prav mogoče, da ga zaradi vsakoletnega krčenja in že kroničnega pomanjkanja finančnih sredstev že v naslednjem letu ne bo več mogoče izpeljati. Letos namreč festival poteka celo povsem brez slovenskih javnih finančnih sredstev,« pa o prihodnosti festivala meni koordinator projekta in festivala dr. Primož Repar. (roša)

RAZSTAVA - Danes odprtje

V Pordenonu vrhunski slovenski ilustratorji

Zgoraj
ilustracija
Maje Kastelic,
desno
Vesne Benedetič

ORGANIZATORJI

ORDENON - Pravljične snežne površine, živobarvne hišice, živali s človeškimi potezami, prijazni palčki, nagajivi otroci, pogumne deklice ...

Slovenski ilustratorski šoli, ki slovi v svetu po svojih kakovostnih predstavnikih in predstavnicah, je posvečena obsežna razstava *Sentieri illustrati* (Ilustrirane poti), ki jo bodo danes odprli v Pordenonu. V tamkajšnji galeriji Saggitaria v prostorih kulturnega centra Centro iniziative culturali (Ul. Concordia 7) jo bodo odprli ob 17.30. S svojimi ilustracijami se bodo predstavili Maja Kastelic, Hana Stupica, Marlenka Stupica, Damijan Špančič, Silvan Omerzu, Peter Škerl, Laura Pizzato iz Pordenona in Vesna Benedetič, Goričanka, ki je več let ži-

vela v Trstu, zdaj pa ustvarja v Škrbini na Krasu. O njihovem delu bodo spregovorili Angelo Bertani, Martina Ghersetti in Silvia Pignat.

Kot so zapisali prireditelji, ima ilustracija v slovenskem prostoru zelo pomembno mesto. Leta 1993 so v sklopu Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov, najstarejše stanovske organizacije, ki združuje likovne ustvarjalce, ustanovili sekcijo ilustratorjev. Ta redno prireja Slovenski bienale ilustracije, ki bo letos, v galeriji ljubljanskega Cankarjevega doma, potekal od 18. novembra do 28. februarja 2017.

Pordenonska razstava bo na ogled do nedelje, 13. novembra (od torka do nedelje, med 16. in 19. uro).

Perpetuum Jazzile v Trstu in Vidmu

Skupina Perpetuum Jazzile se ponovno vrača na odre Furlanije Julijske Krajine. Največja in najbolj prepoznavna slovenska vokalna skupina bo 21. novembra nastopila v videmskem gledališču Teatro Nuovo Giovanni da Udine, dan kasneje, 22. novembra, pa še v tržaškem gledališču Rossetti. Koncerta, ki ju prireja Glasbeno kulturno društvo Drugamuzika, v sodelovanju z obema gledališčema, sta nekakšen uvod v večjo italijansko turnejo, ki jo slovenska vokalna skupina načrtuje za leto 2017. Predprodaja vstopnic za oba koncerta se bo začela v ponedeljek na prodajnih mestih Ticketone ter na blagajni gledališča Rossetti, na blagajni videmskega gledališča pa 29. septembra. Vstopnice stanejo od 21 do 45€.

Slovenska skupina po treh letih napoveduje izdajo novega, tokrat kar dvojnega studijskega albuma. Za tržaški in videmski koncert pripravlja torej nov spektakel, glasbeno popotovanje prek zgodb Disneya, Mačka Murija, filmskih in drugih glasbenih uspešnic. Občinstvu bodo predstavili tudi več avtorskih skladb. Vse največje hite in najnovejše priredbe bodo, kot je zanje značilno, izvedli zgolj z vokali, vključno z virtuosnimi vokalnimi tolkali.

TOMIZZEV DUH

KILL THE PRESS!

PIŠE MILAN RAKOVAC

Svobodni novinar je poslednja prepreka svobodnemu državljanu, strankarskemu prvaku, bankirju, sodniku ... Saj poznate znamenito krilatico »Ustavite Reuters!«, ki jo, po potrebi seveda, pripisujejo Bismarcku, Stalinu, Titu. Resnica ni pomembna. Prirojili jo bomo.

Kill the press. Ubij novinarstvo. Tole danes bo protiobveščevalni pamflet, reportaža lastnih nočnih mor, ljubi moji bralci.

Najboljša peresa ex-Yu že četrto stoletja preganjajo, obsojajo, denuncirajo, tudi ubijajo. Z nejevero berem, kako ovaduški pisuni obtožujejo Ervina Hladnika Milharčiča, da je bil sodelavec zloglasne UDBE! Jasno: boj proti vsem totalitarizmom se sedaj loteva resničnih borcev proti totalitarizmu in Ervin je eden med njimi. Tako le ob kavi mi zna zabrusiti: vas komuniste nisem ravno ljubil, ampak fašite sovražim. Žbiri, špiclji in knjigovodje tranzicijske demokracije z vzvišenih moralističnih višin upirajo prst v »udbaše« in vpijejo z govorniških odrov parlamentov, oltarjev in portalov: vse je treba lustrirati. V bran EHM-ju se je postavila Mladina, morda edini postjugoslavenski tehnik, ki je zadržal profesionalno kritično raven in v kateri je prav EHM jasno tvegval in razkrival grehe Jugoslavenske politične vrhuške: »Objavljeni dokument o domnevem Milharčičevem pogovoru z agentom SDV ne dokazuje ničesar ... "To je čista neumnost," pravi Mil-

harčič danes, "teh ljudi niti ne poznam. In leta 1977 nisem bil v Ameriki, tja sem prvič odšel veliko let kasneje ... Jaz pa Udba? Z njimi nisem imel nič. Verjemite pa mi, če bi res delal za Udbo, ne bi bil neki brezvezni uradnik ali nepomemben vir, povzpel bi se precej višje!«

Za Dnevnik sam Ervin zapiše: »Ideja, da bi bil udbaša, mi je simpatična. Mislim, da bi bil sijajen agent. Za poročanje sem zares talentiran, vedno pa sem se držal življenjskega načela, da mora človek ves čas biti v stanju, ko je videl vse filme Jamesa Bonda. Punce, angleški avtomobili in pištole so mi vedno bili močno všeč. Jaz bi delo vohuna opravljal zares dobro, moja poročila bi bila najboljša, kar slovenščina premore. Solidna informiranost, briljanten slog, kristalno čist jezik, ravno prava mera ironične distance do sogovornika. Ampak nikoli nisem dobil priložnosti. Dela mi kljub nadarjenosti niso ponudili. Nikomur ni kaj takega padlo na pamet.«

»Demokratična« alternativa se je nad Milharčiča spravila podobno kot so se v Hrvaški pred leti na trojico Dežulović-Ivančić-Lucić, briljantne novinarje do konca kritičnega tednika Feral. Z razlogom: dovolj je že te kritike, no. Pišimo pozitivno, konstruktivno, sporočimo lepe vesti: Slovenec Čeferin predsednik UEFE, vse naše olimpijske medalje, kolikokrat je kihnila Hillary in kako Slovenka češe Trumpovo neverjetno pri-

česko ... Akademiki modro molčijo in se državotvorno veselijo okovov (njihovih zlatih, naših zarjavelih), intelektualci varujejo svoje katedre in sinekure, pisatelji klepljejo patriotske paskvil e... Ostali so samo še ti bevskajoči novinarji ...

Predsednik Hrvaškega novinarskega združenja Saša Leković je te dni izjavil, da je bil položaj novinarstva na Hrvaškem približno vzdržan vse do vstopa v EU: »Po vstopu v EU se davno sprejete standarde vse manj spoštuje, evropske institucije pa nimajo učinkovitih instrumentov, ki bi države članice prisilile k spoštovanju pravil in zavez, ki so jih same sprejele.«

Rastko Močnik je lani dejal: »Zdaj smo klerikalna provinca. Kritične besede se tukaj po novem ocenjujejo kot prestopki proti lepemu vedenju. Ni več pomembno, ali je neka misel dobra ali slaba, vprašanje postaja, ali gre za neprimerno ali primerno vedenje.« Evropski komisar za širitev Johannes Hahn na regionalni konferenci Balkanske raziskovalne mreže (BIRN): »Svoboda govora in informirani ter profesionalni mediji so temelj demokratične družbe, pomembni so za državljanke, ki soodločajo o prihodnosti države. Brez medijev javnost ne zmora presoditi možnosti, še manj oceniti politične vodje, nevarni predsodki, zablude in nevednost pa spodbujajo prizadevanja za mir in stabilnost.«

OK, tranzicijski Balkan in Vzhod, ampak začuden berem tudi poročilo organizacije Reporterji brez meja o stanju medijske svobode v Italiji: »Il nostro paese è dunque il fanalino di coda dell'Unione Europea, che però rimane l'area dove c'è maggiore tutela per la categoria. Dietro di noi solo Cipro, Grecia e Bulgaria. E nel mondo Burkina Faso, Botswana, Nicaragua e Lesotho.« Med trideset in petdeset novinarjev je pod policijsko zaščito, seveda zaradi mafijskega nasilja, med številnimi drugimi pa tudi Vatikan (Vatileaks 1 in 2) duši svobodo javnega govora!

Hvala bogu, da imamo informacijsko avtocesto: internet je kajpak nočna mora za vse mogotce, Snowdna in Assange pa preganjajo huje kot nekoč Osama Bin Ladna ...

In če se vrnem k primeru EHM: neusmiljeni kritik, ki je medijsko in siceršnje balkansko norijo odlično definiral že v vojnih letih 1991 - 1999: ETNOBANDITIZEM. Spremenilo se ni kaj dosti, zato se je znašel na muhi politično korektnih manipulatorjev naših usod. Čo, Ervin, veš kaj, mulo: zaenkrat poišči azil v hrvaški ambasadi. Ti bom kot pomorščaku na suhem (kar sem tudi sam) nosil KOTČ (konzerviran obrok za torpedne čolne), potem pa bova razmišljala o varnem azilu v Burkinu Faso, na Cipru ali Fidžiju ...

